

Arrest

nr. 235 530 van 23 april 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. UFITEYEZU
Broustinlaan 37 / 1
1090 JETTE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 24 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 26 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. UFITEYEZU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die *loco* advocaten D. MATRAY & S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2019 treft de gemachtigde van de bevoegde minister ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoeker nam hiervan op diezelfde dag kennis.

Het betreft de thans bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ ANTWERPEN op 26.11.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam; N.,

Voornaam: P.

Geboortedatum: (...) 1997

Geboorteplaats: Kigali

Nationaliteit: Rwanda (Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 26.11.2019.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

■ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In de beschikking van 22 januari 2020 werd aan de beide partijen de volgende vraag gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

De verzoeker heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd en heeft de duidelijke vragen of hij zich nog in België bevindt en of hij desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging zodoende onbeantwoord gelaten.

Ter terechtzitting werd nogmaals aan de advocaat, die voor de verzoeker verschijnt, gevraagd of de verzoeker zich momenteel nog in België bevindt. Hierbij werd geduid dat deze vraag betrekking heeft op het actueel belang bij de onderhavige vordering. De raadvrouw van de verzoeker geeft aan dat zij “denkt” dat de verzoeker intussen terug in Italië vertoeft om er zijn studies verder te zetten. Zij meent dat de verzoeker desondanks nog steeds een belang kan doen gelden, aangezien de thans bestreden beslissing nadelige gevolgen kan hebben voor de verlenging van de verblijfstitel (als student) in Italië.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat in de voorliggende zaak een beschikking in toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet werd verstuurd, waarbij uitdrukkelijk werd gevraagd of de verzoeker zich nog in België bevindt. De verzoeker heeft hierop niet schriftelijk gereageerd en ook ter terechtzitting werd geen uitsluitstel hieromtrent gegeven. De raadvrouw van de verzoeker stelt enkel dat zij denkt dat de verzoeker momenteel in Italië verblijft. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing concreet inhoudt dat de verzoeker het Belgische grondgebied dient te verlaten, alsook het grondgebied van de Schengenlidstaten “*tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven*”. Aangezien de verzoeker zelf aangeeft dat hij over een geldige Italiaanse verblijfstitel beschikt en gelet op de bij het verzoekschrift gevoegde kopie van de Italiaanse verblijfsvergunning als student die geldig is tot 1 januari 2020, dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing van 26 november 2019 de verzoeker niet oplegt om het grondgebied van de Schengenstaten te verlaten. Blijkens de motieven van de bestreden beslissing wordt immers geen dergelijk bevel opgelegd indien de verzoeker over geldige documenten beschikt om zich naar een Schengenland te begeven. Gelet op de geldige Italiaanse verblijfsvergunning, valt de verzoeker dus

onder de in de bestreden akte bepaalde uitzondering en bevat deze beslissing geen verplichting om het grondgebied van de Schengenlidstaten te verlaten. De verzoeker kan op dit punt dan ook geen concreet belang doen gelden.

Bijgevolg is het enige nadeel dat, in de gegeven omstandigheden van de zaak is verbonden aan het bevel om het grondgebied te verlaten, gelegen in de verplichting die de verzoeker wordt opgelegd om het Belgische grondgebied te verlaten. De vraag is evenwel of de verzoeker, in de actuele stand van het geding, nog een voordeel kan halen bij het uit het rechtsverkeer halen van de verplichting om het Belgische grondgebied te verlaten. Indien de verzoeker vrijwillig vertrokken is naar Italië teneinde er zijn studies verder te zetten, dan heeft hij hiermee zelf berust in de hem opgelegde verplichting. Ook indien de verzoeker later nog een verblijf in België zou nastreven, dan nog kan de vernietiging van het thans bestreden bevel hem geen concreet voordeel meer opleveren aangezien hieruit nog geen recht op verblijf of recht op binnenkomst in België voortvloeit. Het is zodoende van groot belang om uitsluitstel te krijgen over de actuele verblijfplaats van de verzoeker.

De Raad beklemtoont nogmaals dat het procesbelang, waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Wanneer het belang van de verzoeker in vraag wordt gesteld, moet hij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient hij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

De Raad stelt vast dat de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting geen elementen heeft aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoeker nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. De raadvrouw van de verzoeker geeft aan te denken dat deze laatste momenteel in Italië verblijft. Hiermee wordt zodoende geen concreet uitsluitel gegeven omtrent verzoekers actuele verblijfplaats en -status. Bovendien blijkt hieruit dat de verzoeker diens advocaat niet op de hoogte heeft gesteld van zijn actuele verblijfplaats en -status. Met de enkele hypothetische bewering dat de bestreden beslissing nadelige gevolgen kan hebben voor de verlenging van verzoekers Italiaanse verblijfstitel, wordt bovendien niet concreet aangetoond welk voordeel er zou zijn verbonden aan de bestreden beslissing die de verzoeker, het weze herhaald, in de gegeven omstandigheden enkel verplicht om het Belgische grondgebied te verlaten.

Gelet op het verzuim van de verzoeker om te antwoorden op de duidelijke vragen die werden gesteld in de beschikking van 22 januari 2020, en gelet op de verklaring van verzoekers raadvrouw die slechts aangeeft te denken dat de verzoeker momenteel in Italië verblijft, doch hierover geen klaarheid kan scheppen, dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen medewerking heeft verleend aan de rechter en dat hij geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het voorliggende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302). De verzoeker moet de gevolgen van zijn gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182). De advocaat van de verzoeker heeft ter terechtzitting overigens geen concrete elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoeker, in de huidige stand van het geding en gelet op de beperkte draadwijdte van de bestreden beslissing, nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoeker niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang, zodat het beroep onontvankelijk is. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE